

ח
 ס
 י
 פ
 ק
 ר
 ש
 ט
 צ
 כ
 ל

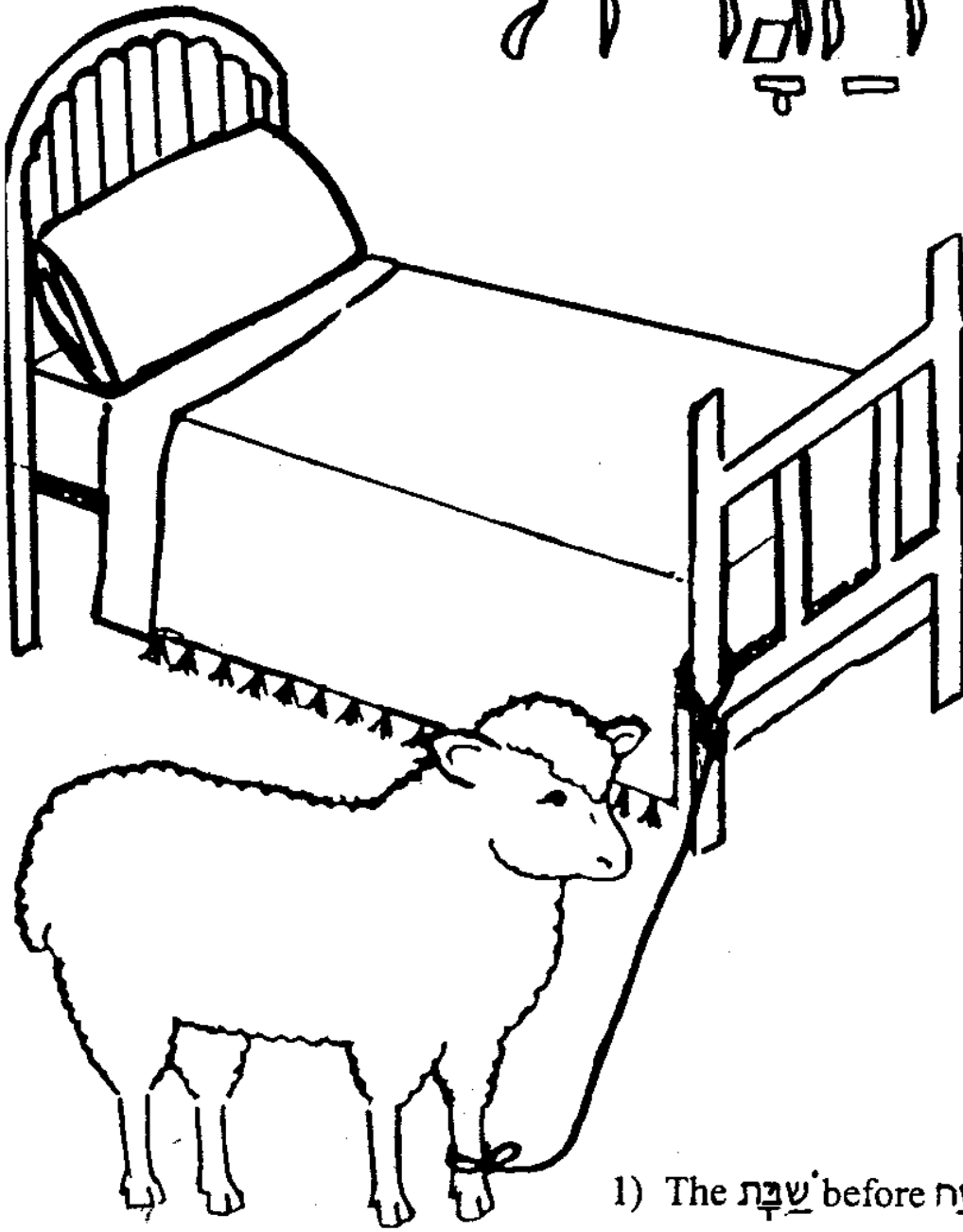


נתה א'

שם:

הַתְּעוּבָה

שֵׁבֶת



1) The שֵׁבֶת before פֶּסַח is called

2) The תְּעוּבָה of פֶּסַח is

3) In אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל there are _____ days of פֶּסַח.

4) Outside of אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל we keep פֶּסַח for _____ day.

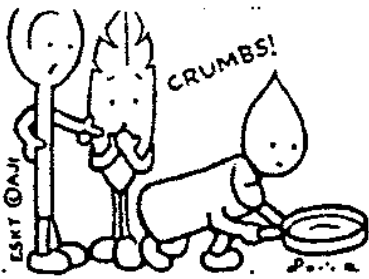
5) There are _____ nights of the סֵדֶר.

6) סֵדֶר means _____.

כָּרוֹךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל בְּעוֹר חָמִץ:



כשגומר הבדיקה צריך שיבטל ויאמר:
כֹּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִיכָא בְּרִשׁוֹתַי
דְּלֹא חֲמִיתָהּ וְדְלֹא בְעֵרְתָהּ לְבָטֵל
וְלֵהוּי (הַפְּקֵר) כְּעַפְרָא דְאַרְעָא:



בְּדִיקַת חֵמֶץ



- 1) בְּדִיקַת חֵמֶץ is done on _____.
- 2) For בְּדִיקַת חֵמֶץ we need a _____

_____.
- 3) Before we search we take ten pieces of _____ that are wrapped very well.
- 4) We say this בְּרָכָה:
בְּרַנֵּד אֲתָה מִלֵּד הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ

_____.
- 5) We should not _____ after the בְּרָכָה has been said.
- 6) After the בְּדִיקָה we say _____, to disown any חֵמֶץ in our possession.



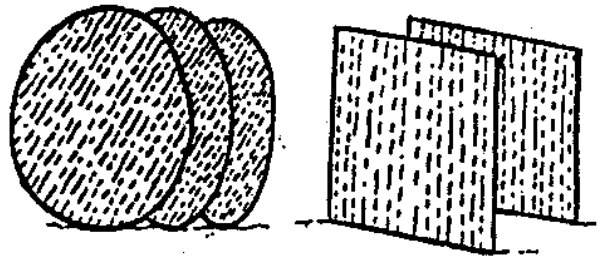
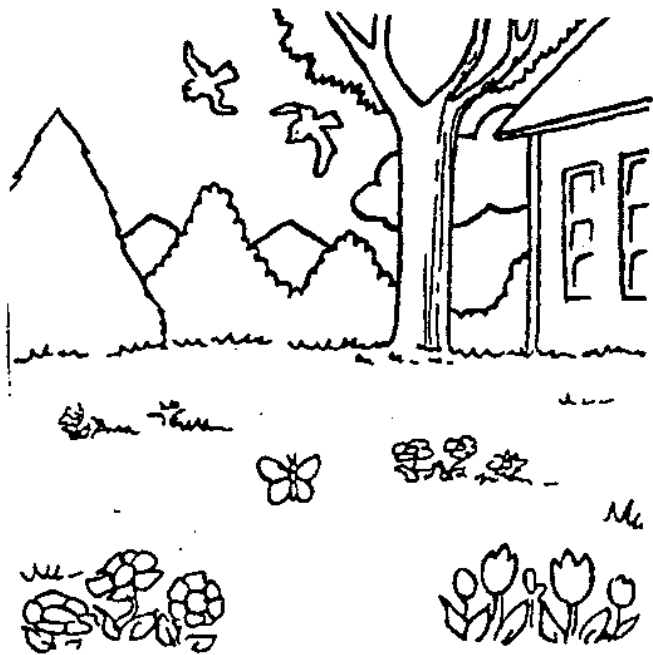
ביעור חמץ / Biur Chametz

לאחר ששורף את החמץ, יבטלנו ויאמר:

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִיכָא בְרִשׁוֹתֵי,
דְחֲמִיתָהּ וְדָלָא חֲמִיתָהּ דְבַעֲרָתָהּ
וְדָלָא דְבַעֲרָתָהּ לְבָטֵל וְלֵהוּי (הַפְקֵר)

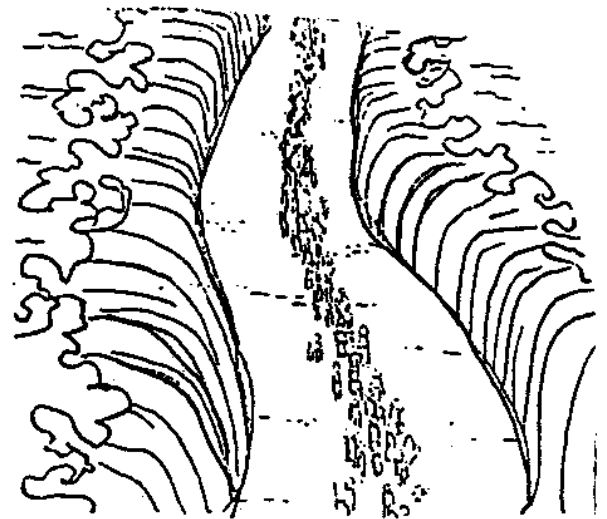
כַּעֲפָרָא דְאַרְעָא:

מה השמות של חג הפסח?

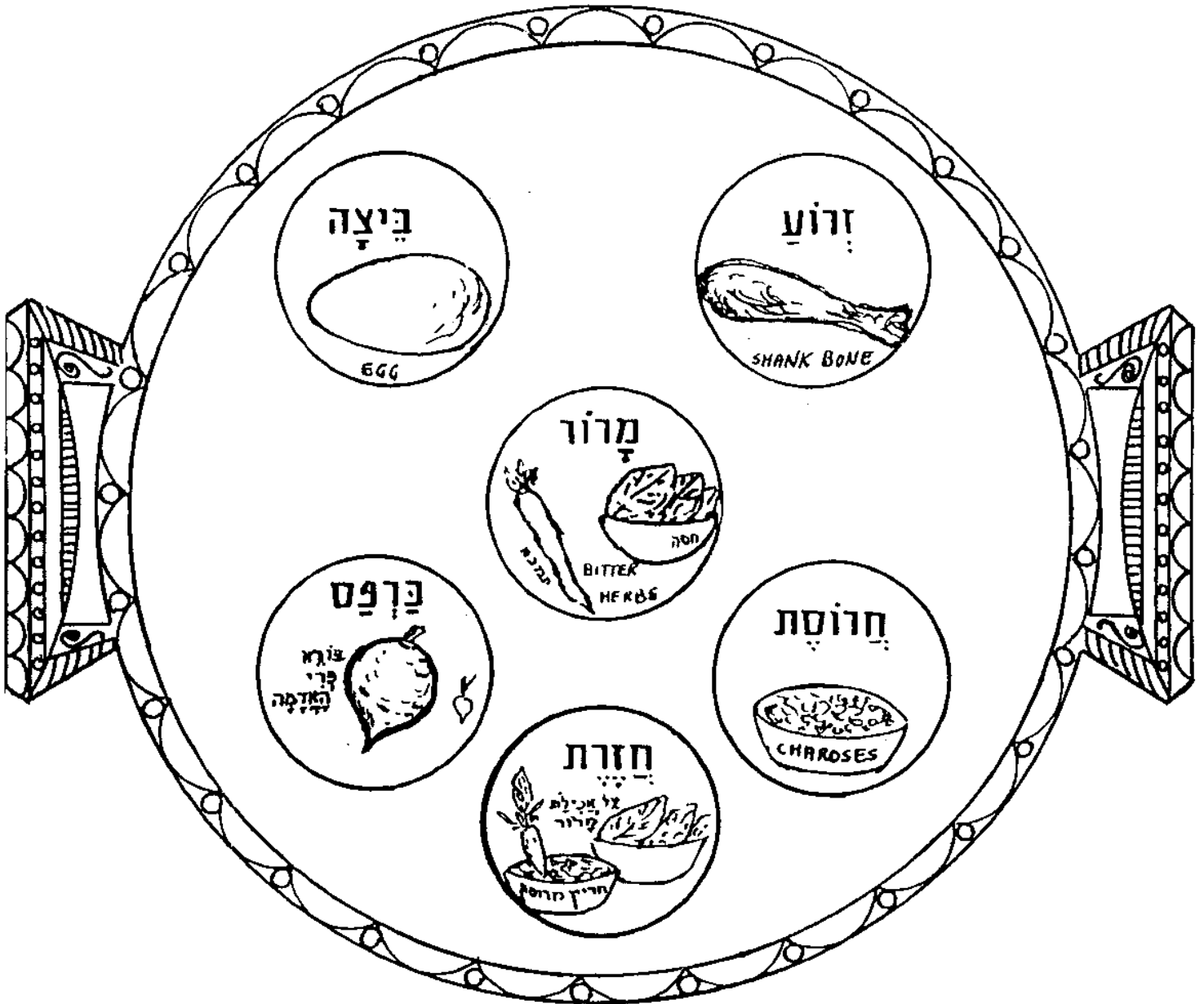


חג ה

חג ה



הקערה



הקֶּעֶרֶה שֶׁל פֶּסַח

A hard boiled egg to remind us of the
קֶרֶבַּן תְּגִיגָה

זֶרוּעַ

Bitter herbs to remind us of the bitter
suffering of בְּנֵי יִשְׂרָאֵל in מִצְרַיִם

בִּיצָה

Parsley, potatoes, celery

מְרוֹר - חֲזָקֶת


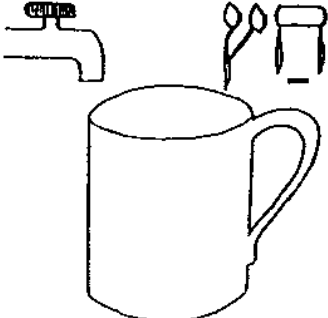
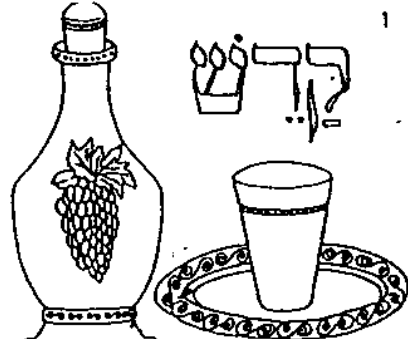
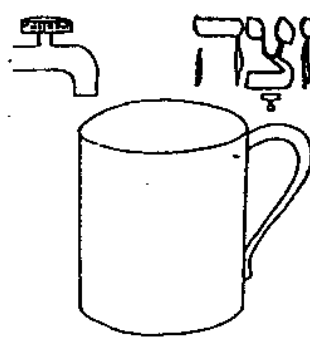

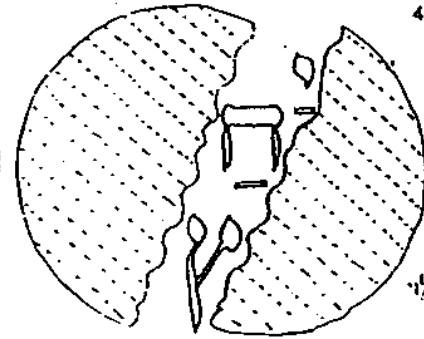

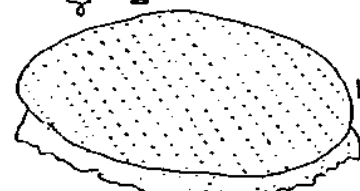
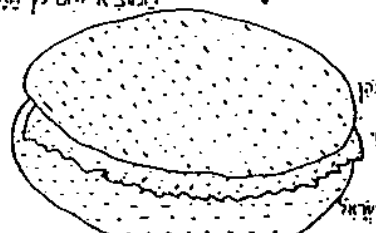
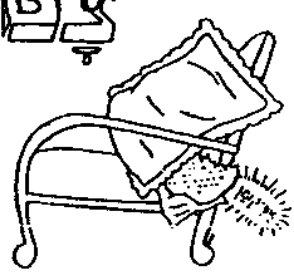
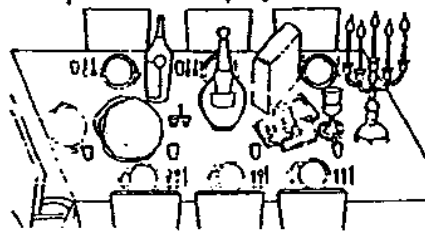
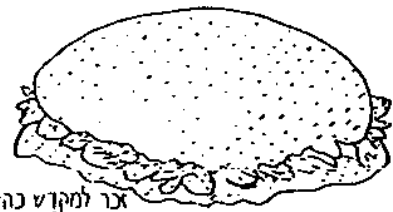
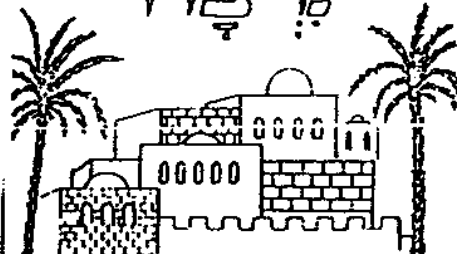
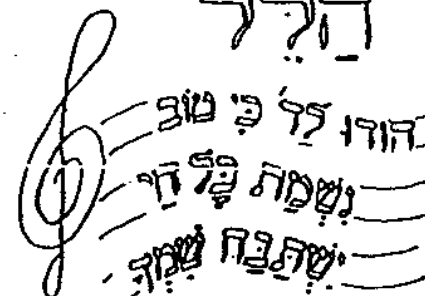
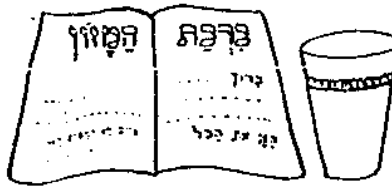
A piece of roasted meat to remind us of
the קֶרֶבַּן פֶּסַח

כַּרְפֶּס

A paste made of apples, nuts and wine to
remind us of bricks and cement

חֲרוּסֵת

הסדר של פסח

<p>3 כַּרְפָּס</p> <p>בֹּרֵא פֶרִי הָאֲדָמָה</p> 	<p>2 וְרַחֵם</p> 	<p>1 קַדְשֵׁי</p> 
<p>6 רַחֲצֵהָ</p> <p>עַל נְשִׁילַת יָדַיִם</p> 	<p>5 מַגִּיד</p> 	<p>4</p> 
<p>9 מַרְרֵר</p> <p>מַחְמָקָה</p> 	<p>8 מִצֵּה</p> <p>עַל אֲכִילַת מִצֵּה</p> 	<p>7 מִבְּצֵיֶיךָ</p> <p>בְּמוֹצָא לֶחֶם יִמֶן בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל</p> 
<p>12 צִפְפוֹן</p> 	<p>11 נִשְׁלַחְנוּ עֹזְרֵינוּ</p> 	<p>10 בֹּרֵךְ</p> <p>אֶזְכֹּר לְחֵקֶיךָ כְּהַלֵּל</p> 
<p>15 וְרַצֵּהָ</p> 	<p>14 הִלֵּל</p> 	<p>13 בְּרֵךְ</p> 

סֵדֶר ----- Song

קִידּוּשׁ - Kiddush

וְרַחֵץ - Wash your hands

כֶּרֶפֶס - Vegetable dipped in salt water

מִצָּה - Break the middle יַחַץ

מִגִּיד - Tell the story of פֶּסַח

רַחֲצָה - Wash this time with a בְּרָכָה

הַמוֹצֵיא - Say the בְּרָכָה of מוֹצֵיא מִצָּה

מְרוֹר - Eat the bitter herbs

מְרוֹר - Eat the מִצָּה and כּוֹרֵךְ

שְׁלַחַן עוֹרֵךְ - Now it's time to eat the meal

אֲפִיקוֹמֵן - Now it's time to eat the צֶפֶן

בְּרַךְ - Thank ה' for what you ate

הַלֵּל - Praise ה'

נִרְצָה - It's the end.

אֶרְבֵּעַ כּוֹסוֹת



זֶה כּוֹס חַיֵּי

זֶה כּוֹס מִצְרַיִם

זֶה כּוֹס מִצְרַיִם

זֶה כּוֹס מִצְרַיִם

זֶה כּוֹס מִצְרַיִם



קַדְשׁ

When the Festival falls on Friday night, begin here:

(Silently – וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר)

יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם.
וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ, כִּי
בּו שַׁבַּת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

סְבִרֵי מְרִנָּן וּרְבִנָּן וּרְבוֹתֵי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
בוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

On Friday night, say all words in brackets:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם, וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל
לְשׁוֹן, וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה [שַׁבָּתוֹת לְמְנוּחָה וְ] מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים
וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם [הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם]

חַג הַמִּצְוֹת הַזֶּה, זְמַן חַרוּתְנוּ

[בְּאַהֲבָה] מְקַרְא קֹדֶשׁ, זְכָר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ
 בְּחֶרֶת וְאוֹתָנוּ קֹדֶשֶׁת מְכַל הָעַמִּים, [וְשַׁבָּת]
 וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ [בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן] בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן
 הַנְּחִלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ [הַשַּׁבָּת
 וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים].

On Saturday night, hold two candles with flames touching each other,
 and say the following blessings:

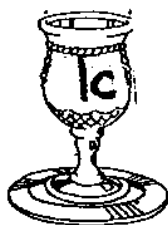
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוֹרֵי

הָאֵשׁ. | Hold the fingers up to the flames
 to see the reflected light.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל בֵּין
 קֹדֶשׁ לְחוֹל, בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים,
 בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בֵּין קֹדֶשֶׁת שַׁבָּת
 לְקֹדֶשֶׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ, וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי
 הַמַּעֲשֵׂה קֹדֶשֶׁת, הַבְּדִלְתָּ וְקֹדֶשֶׁת אֵת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּקֹדֶשְׁתָּךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ.

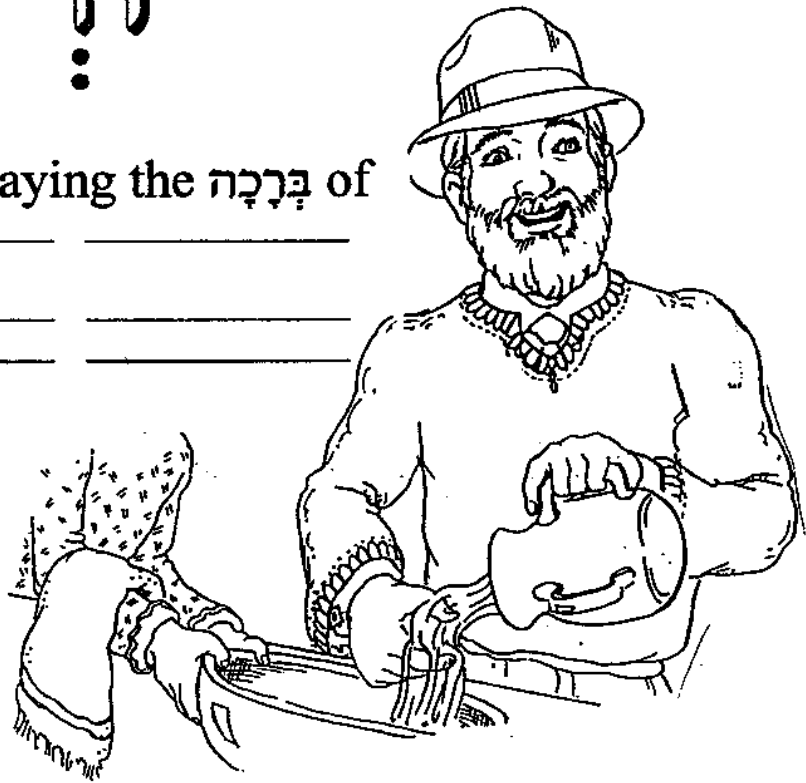
This blessing is not said on the seventh and eighth nights of Pesach:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲתִינוּ
 וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמַן הַזֶּה.

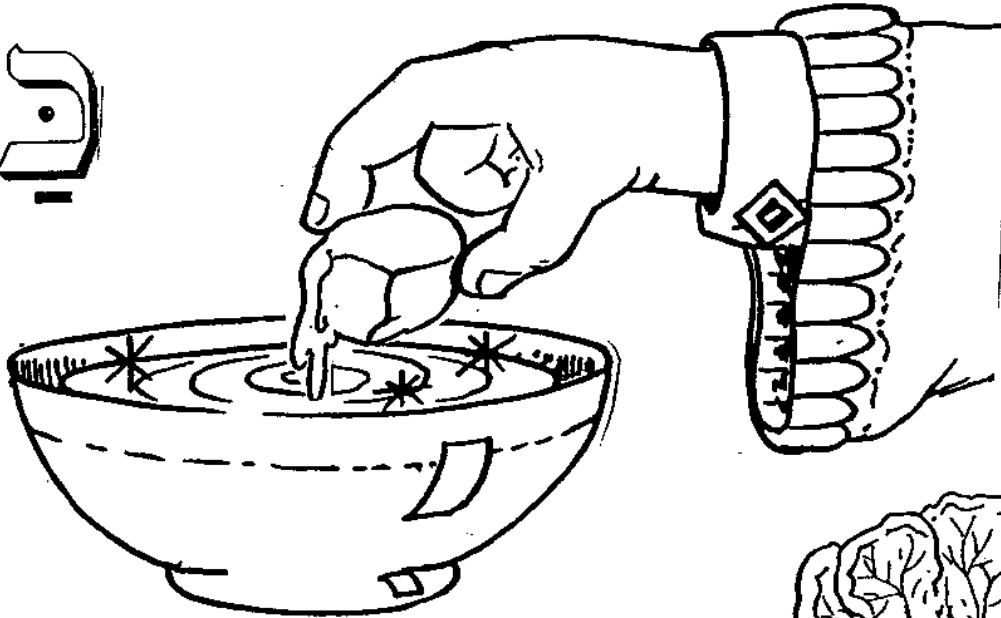


וְרַחֵץ

We wash our hands without saying the בְּרָכָה of



כֶּרֶפֶס



When we eat the כֶּרֶפֶס we should remember:

1) to have in mind the

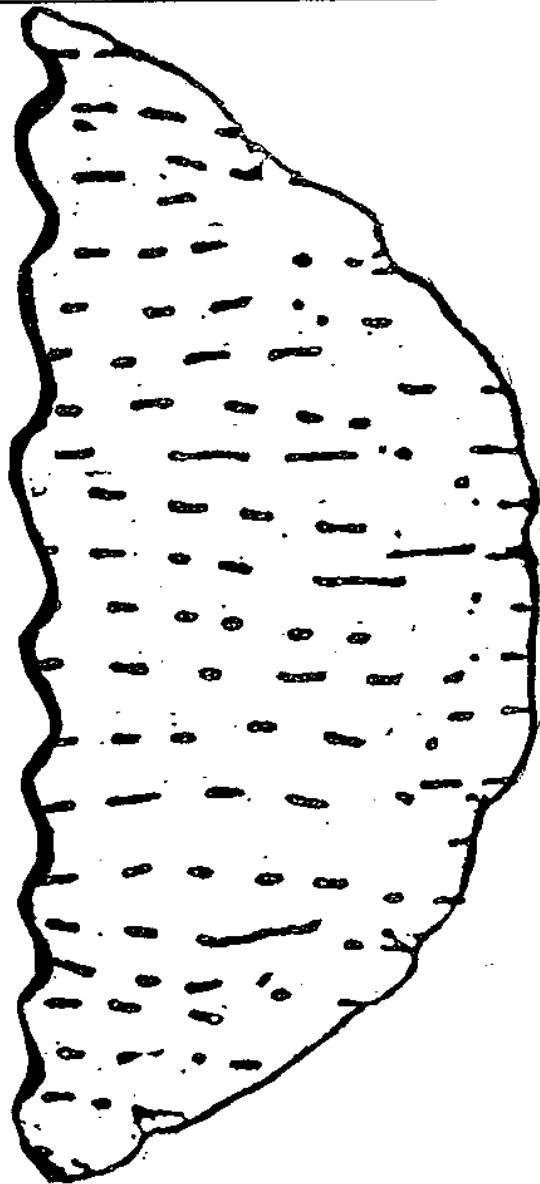
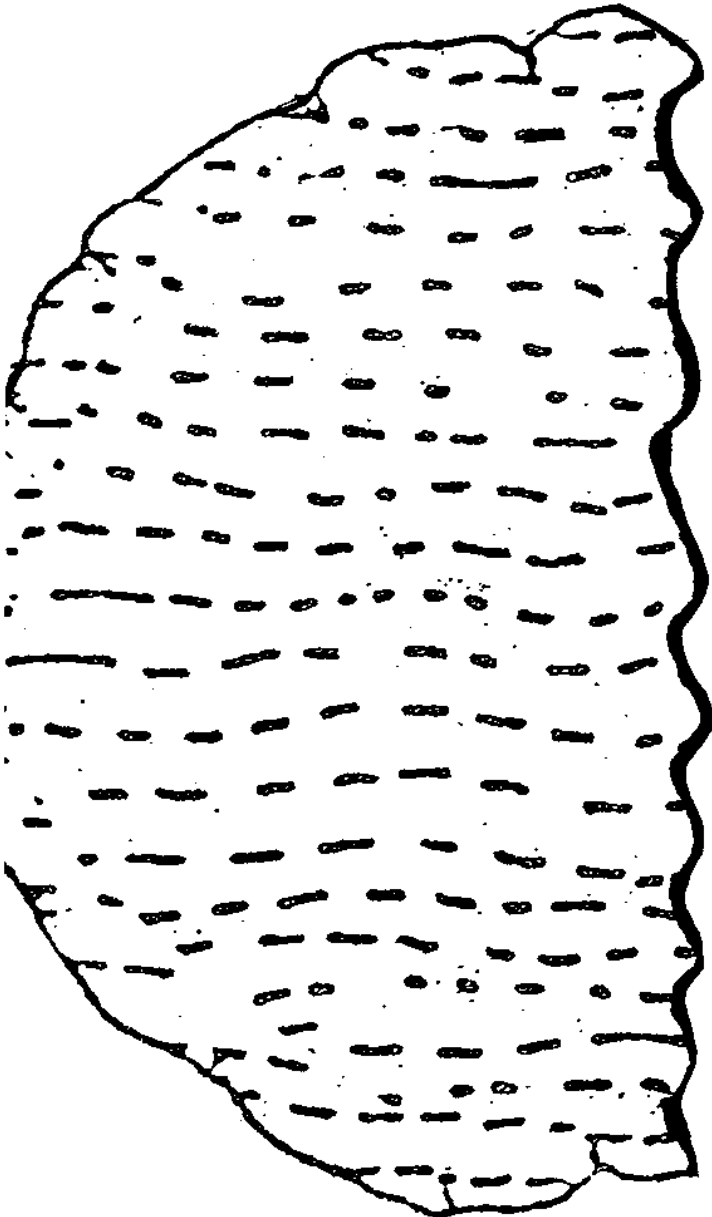
2) not to eat more than a

יֵהָזֵק

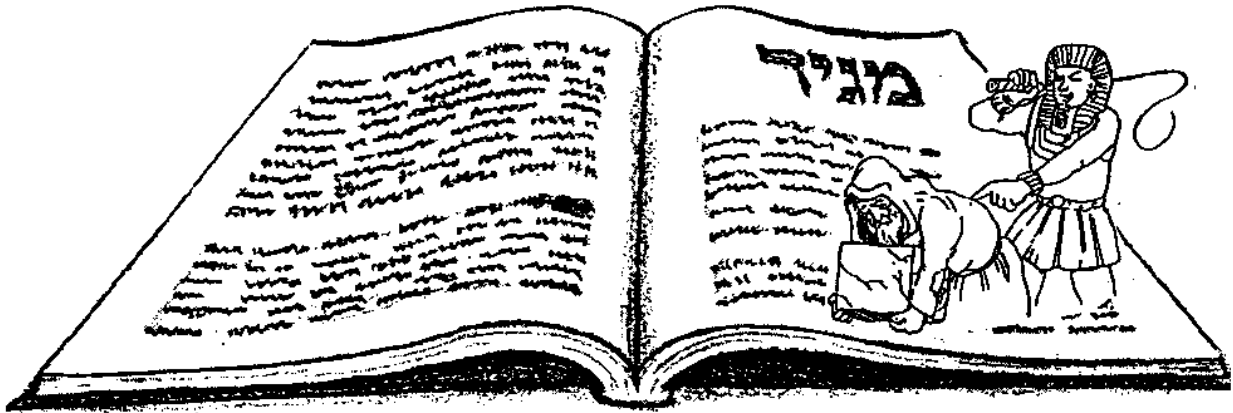
א) We break the _____ (middle) _____ in half.

ב) The smaller half is used for

ג) The bigger half is used for

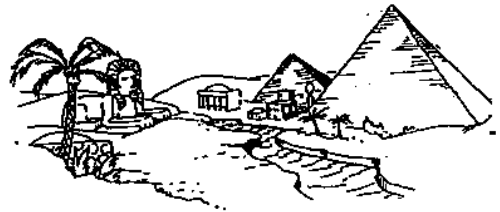
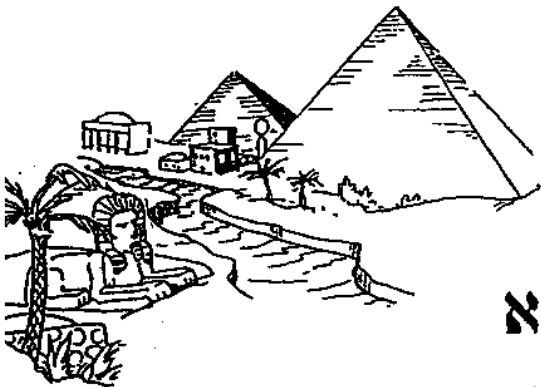


מַגִּיד



The matzoh should be uncovered, and the seder plate should be lifted. The following is said with joy:

הָאֵל



לְחֵמָא עֲנִיא

דִּי אָכְלוּ אַבְהַתְנָא

בְּאַרְעָא דְמִצְרַיִם.

כָּל דְּכַפֵּין יִיתֵי וַיִּכַּל.

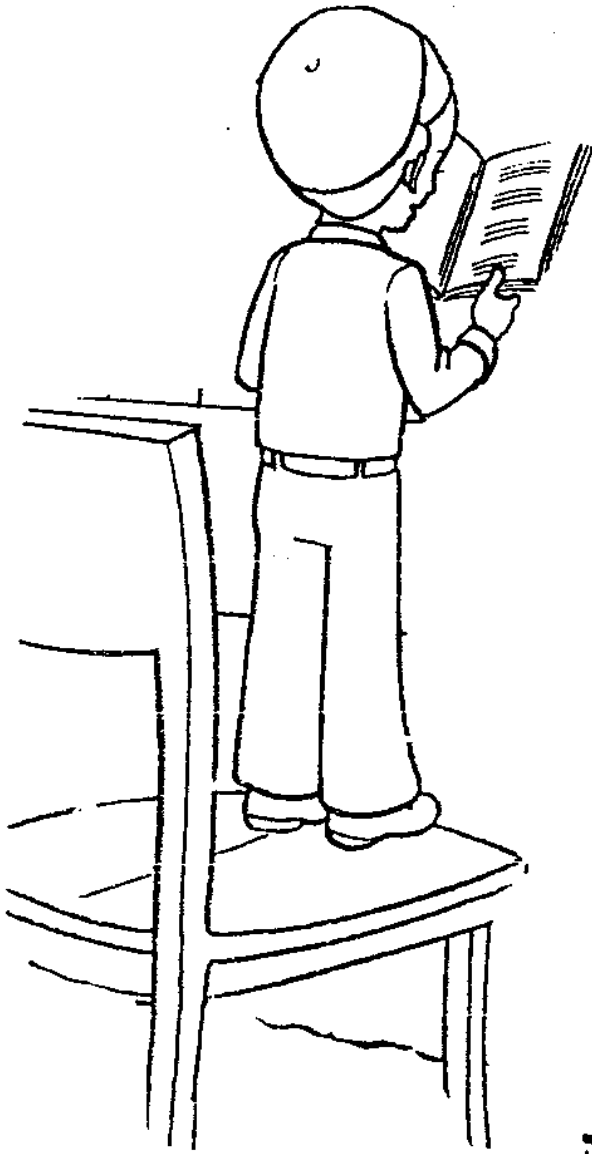
כָּל דְּצָרִיךְ יִיתֵי וַיִּפְסַח.

הַשְּׁתָּא הָכָא.

לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל.

הַשְּׁתָּא עַבְדֵי.

לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּגֵי חוֹרִין:



מה נשתנה הלילה הזה מכל
הלילות?

(1) שבכל הלילות אנו אוכלין
חמץ ומצה. הלילה הזה בלוי מצה:

(2) שבכל הלילות אנו אוכלין
שאר ירקות הלילה הזה מרור:

(3) שבכל הלילות אין אנו
מטבילין אפילו פעם אחת. הלילה
הזה שתי פעמים:

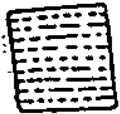
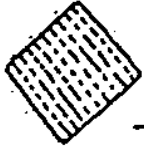
(4) שבכל הלילות אנו אוכלין
בין יושבין ובין מסבין.
הלילה הזה בלנו מסבין:

מה נשתנה

מה נשתנה הלילה הזה מפל הלילות?



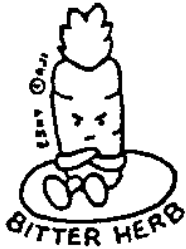
שבכל הלילות אנו אוכלין



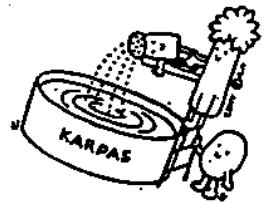
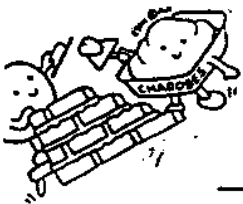
הלילה הזה פלו _____ ?



שבכל הלילות אנו אוכלין



שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו



הלילה הזה

שבכל הלילות אנו אוכלין



ובין

בין

הלילה הזה פלנו

עבדים היינו לפרעה במצרים. ויציאנו יי אלהינו משם,
 ביד חזקה ובזרוע נטויה, ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא
 את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו, משעבדים
 היינו לפרעה במצרים. ואפילו פלנו חכמים, פלנו נבונים,
 פלנו זקנים, פלנו ידעים את התורה, מצוה עלינו לספר
 ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים, הרי
 זה משבח:



מַעֲשֵׂה בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה
וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן, שֶׁהָיוּ מְסַבִּין בְּבֵנֵי בְּרַק, וְהָיוּ
מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ הַלְּיָלָה, עַד שֶׁבָּא
תַּלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם: רַבּוֹתֵינוּ, הַגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמוֹ
שֶׁל שַׁחֲרִית.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה: הֲרִי אֲנִי כְּכֵן שִׁבְעִים שָׁנָה, וְלֹא
זָכִיתִי שֶׁתֹּאמַר יִצְיֵאת מִצְרַיִם בַּלַּיְלוֹת עַד שֶׁדָּרָשָׁה בֶּן זֹמָא,
שֶׁנֶּאֱמַר: לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם יְצִיאַתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי
חַיֶּיךָ. יְמֵי חַיֶּיךָ הַיָּמִים; כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ הַלַּיְלוֹת. וְחַכְמֵיכ
אוֹמְרִים: יְמֵי חַיֶּיךָ הָעוֹלָם הַזֶּה: כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהַבִּיא לְיִמּוֹה
הַמְּשִׁיחַ.



בְּרוּךְ

הַמָּקוֹם, בְּרוּךְ הוּא.

בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תּוֹרָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,

בְּרוּךְ הוּא.

בְּנֵי אֲרֻבָּעָה בָּנִים יִבְרָךְ

תּוֹרָה. אֶחָד חָכָם. וְאֶחָד רָשָׁע.

וְאֶחָד תָּם. וְאֶחָד שְׂאֵינֵנו יוֹדֵעַ

לְשֵׁאוֹל:

חֹכֶם



מה הוא אומר?

מה העדות

והחקים

והמשפטים

אשר צוה יי אלהינו אתכם?

ואף אתה אמר-לו כהלכות הפסח,

אין מפתירין אחר הפסח אפיקומן:

רֵשָׁע



מה הוא אומר?

מה העבודה הזאת לכם?

לכם - ולא לו.

ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעקר, ואף

אתה הקהה את שניו ואמר לו, בעבור זה עשה יי לי

בצאתי ממצרים. לי - ולא לו. אלו הנה שם לא הנה

נגאל:

תָּם

מָה הוּא אוֹמֵר?

מָה זֹאת?

וְאִמְרַת אֱלֹהִים

בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ

יְיָ מִמִּצְרַיִם

מִבֵּית עֶבְדִים:



וְשִׂאֵינוּ יוֹדְעֵי לִשְׂאֵל



אֶת פֶּתַח לוֹ.

שִׂאֵמֵר

וְהִנְדֵּת לְבַבְךָ

בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר

בְּעֶבֶר זֶה

עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם:

בְּרוּךְ:

שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ הוּא,
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָשַׁב אֶת הַקֵּץ לַעֲשׂוֹ
בְּמָה שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ
בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים.



שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יְדַע תֵּדַע
כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם
וַעֲבָדוּם וְעָנּוּ אוֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה.
וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִי
וְאַחֲרָי כֵּן יֵצְאוּ בְּרַכְּשׁ גָּדוֹל:

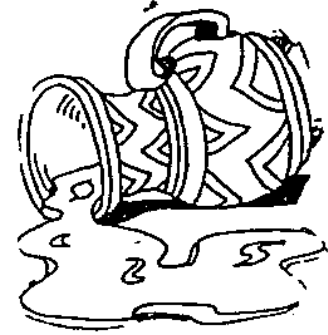
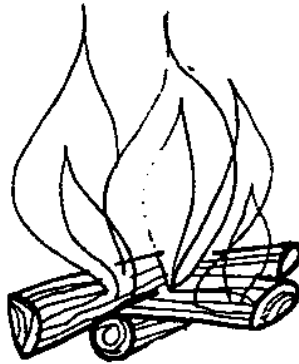
וְהִיא



שֶׁעֲמָדָה לְאַבּוֹתֵינוּ וְלָנוּ
שֶׁלֹּא אֶחָד בְּלָבָד
עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ
אֶלָּא שְׁבָכָל הוֹר וְדוֹר
עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ
וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם:

A little wine should be poured from the cup three times

דָּם. וְאֵשׁ. וְתַמְרוֹת עֲשָׂן.



When reciting the ten plagues, a bit of wine is spilled for each plague.

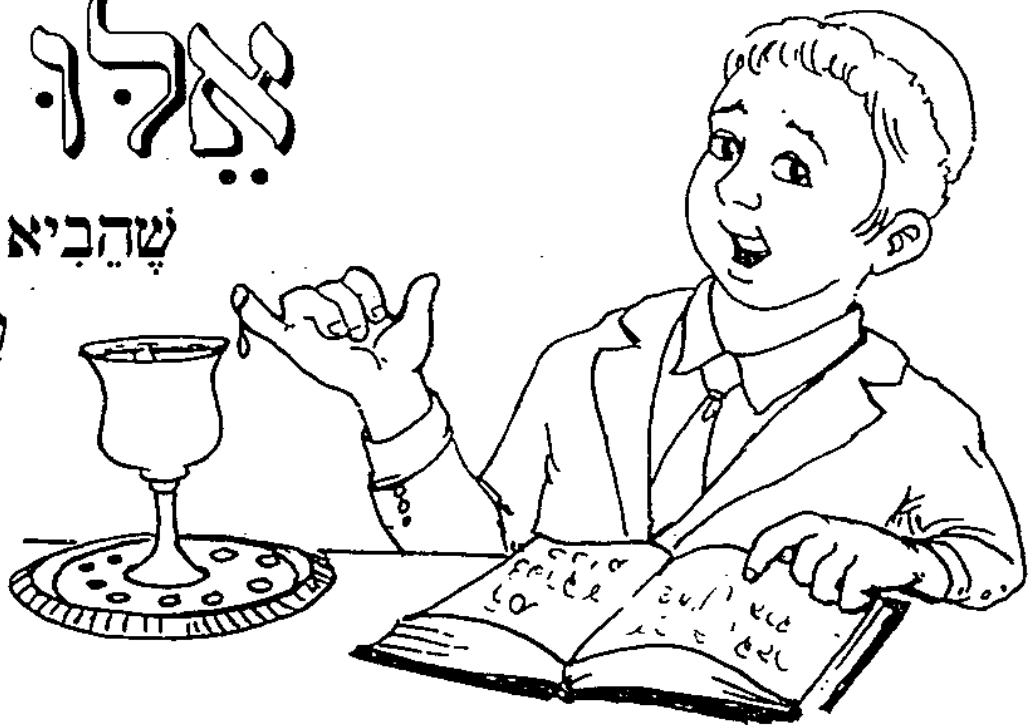
אֵלוֹ.

עֶשֶׂר מִכּוֹת

שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

עַל הַמִּצְוֹת

בְּמִצְוֹת.



וַאֲלוֹ הַקֹּדֶם

דָּם



צַפְרָדַע



בְּנִים



עָרוֹב



דבר



שחין



בַּרַד



אֲרָבָה



חֵשֶׁד



מִפֶּת בְּכָרוֹת



רַבִּי יְהוּדָה

הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם סִימָנִים

When reciting a bit of wine is spilled for each word.

דַּצ"ךְ. עַד"שׁ. בְּאֵח"ב.

כַּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלֵינוּ:

דַּיְנוּ: אֱלוֹ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים,

דַּיְנוּ: אֱלוֹ עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים, וְלֹא עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם,
אֱלוֹ עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם,

דַּיְנוּ: וְלֹא הָרַג אֶת־בְּכוֹרֵיהֶם,
אֱלוֹ הָרַג אֶת־בְּכוֹרֵיהֶם,

דַּיְנוּ: וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת־מִמוֹנָם,
אֱלוֹ נָתַן לָנוּ אֶת־מִמוֹנָם,

דַּיְנוּ: וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת־הַיָּם,
אֱלוֹ קָרַע לָנוּ אֶת־הַיָּם,

דַּיְנוּ: וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחָרְבָּה,
אֱלוֹ הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחָרְבָּה,

דַּיְנוּ: וְלֹא שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ,

אלו שקע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ,

דִּינֵנוּ:

וְלֹא סִפֵּק צָרְכֵנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה,

אלו סִפֵּק צָרְכֵנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה,

דִּינֵנוּ:

וְלֹא הֶאֱכִילָנוּ אֶת־הַמֶּן,

אלו הֶאֱכִילָנוּ אֶת־הַמֶּן,

דִּינֵנוּ:

וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת־הַשַּׁבָּת,

אלו נָתַן לָנוּ אֶת־הַשַּׁבָּת,

דִּינֵנוּ:

וְלֹא קָרַבְנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי,

אלו קָרַבְנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי,

דִּינֵנוּ:

וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת־הַתּוֹרָה,

אלו נָתַן לָנוּ אֶת־הַתּוֹרָה,

דִּינֵנוּ:

וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,

אלו הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,

דִּינֵנוּ:

וְלֹא בָּנָה לָנוּ אֶת־בַּיִת הַבְּחִירָה,

דִּינֵנוּ

רֶבֶן

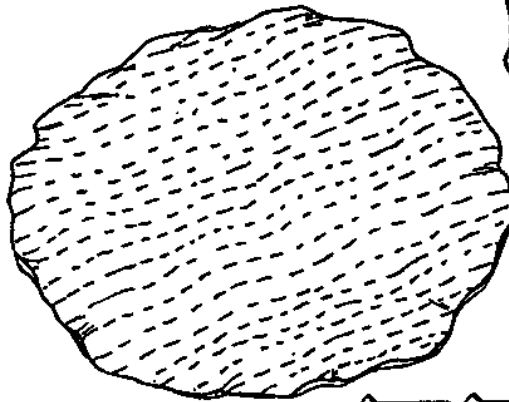
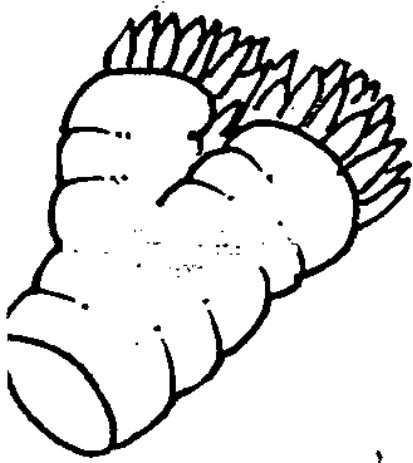
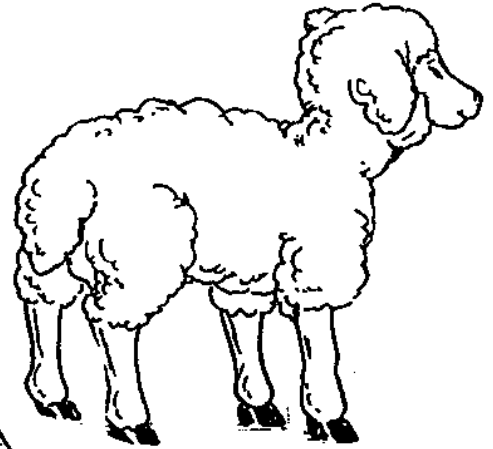
גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר:

כָּל שְׁלֵא אָמַר

שְׁלֵשָׁה דְבָרִים אֵלָיו בַּפֶּסַח

לֹא יֵצֵא יְדֵי חוֹבָתוֹ.

וְאֵלָיו הֵן: פֶּסַח מִצָּה וּמָרוֹר



פֶּסַח

שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים,

בְּזִמְנֵן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם

עַל שׁוֹם מָה?

עַל שׁוֹם שֶׁפֶּסַח הַקָּדוֹשׁ פָּרוּךְ הוּא

עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם,

שֶׁנֶּאֱמַר: "וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח הוּא לִי,"

אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם,

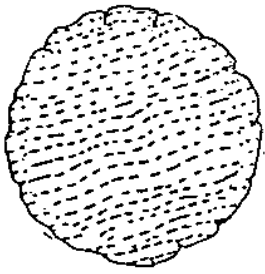
בְּנַגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם,

וְאֵת בְּתֵינוּ הִצִּיל,

וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ."



The matzah is shown to all

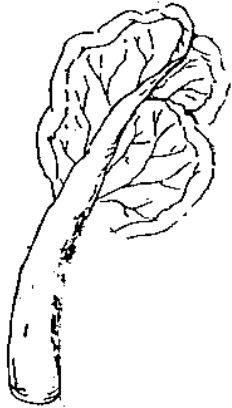


מצה

זו שאנו אוכלים
על שום מה?

על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד
שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
וגאלם. שנאמר: "ויאפו את הבצק אשר הוציאו
ממצרים ענת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים
ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם".

The maror is shown to all



מרור

זה שאנו אוכלים על שום מה?
על שום שמררו המצרים
את חיי אבותינו במצרים.
שנאמר:

"וימררו את חיייהם
בעבדה קשה בחמר ובלבנים
ובכל עבדה בשדה
את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך".

The cup of wine is lifted and the following is said:

בְּרוּךְ

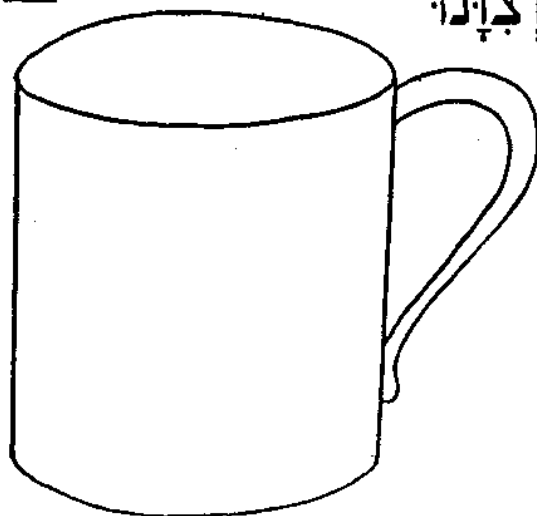
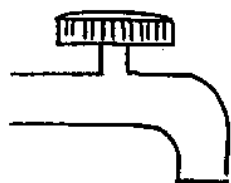
אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם.
וְהַגִּיעָנוּ הַלֵּילָה הַזֶּה לְאֹכֵל בּוֹ מִצֶּה
וּמְרוֹר. כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
יִגִּיעָנוּ לְמוֹעֲדֵי וְלִרְגָלִים אַחֲרֵי
הַבָּאִים לְקַרְאֵתנוּ לְשָׁלוֹם, שְׂמֵחִים
בְּבִנְיַן עִירָךְ וְשָׂשִׂים בַּעֲבוּדָתְךָ, וְנֹאכֵל
שָׂם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפְּסָחִים (בְּמוֹצַ"שׁ: מִן
הַפְּסָחִים וּמִן הַזִּבְחִים) אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל
קִיר מִזְבִּיחֶךָ לְרִצּוֹן. וְנוֹדֶה לְךָ שִׁיר
חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתָּנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

The following Brochah is recited.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן

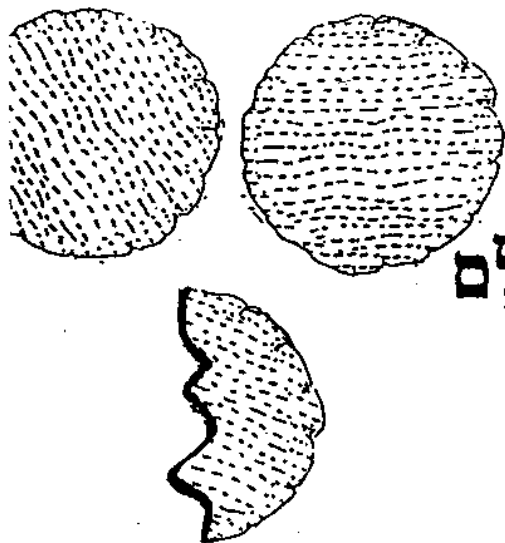


רְחִיצָה

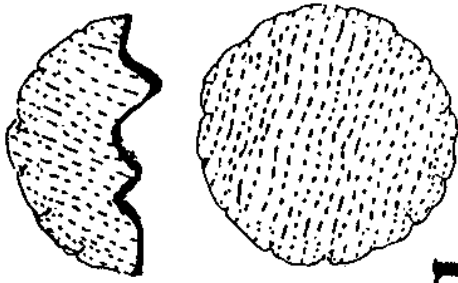


בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל נְטִילַת יָדַיִם

מוֹצֵיא

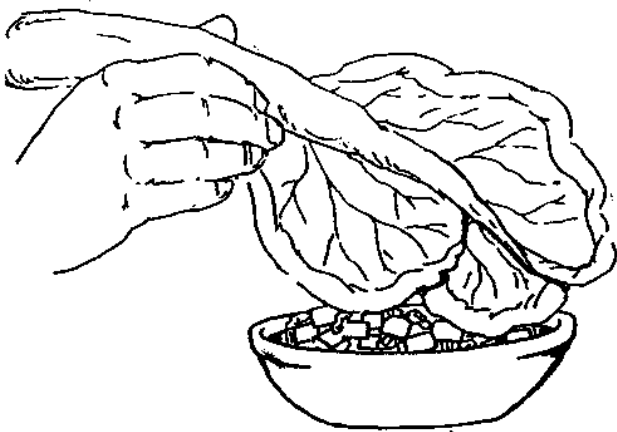


בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַמוֹצֵיא לַחֵם מִן הָאָרֶץ:



מַצָּה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
אֲכִילַת מַצָּה:



מָרֹר

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל אֲכִילַת מָרֹר

We eat the

without

כּוֹרֵךְ:

A כזית of the third matzah, and a כזית of maror are placed together into a sandwich. The matzah and maror are dipped into charoses and are eaten while leaning. The phrase זכר למקדש כהלל is said by some after eating this sandwich, and by others before eating this sandwich.

זְכוֹר לְמִקְדָּשׁ כְּהִלָּל. כֵּן עָשָׂה הֵלֵל
בְּזִמְן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיִם,
הָיָה כּוֹרֵךְ (פְּסַח) מִצָּה. וּמְרוֹר,
וְאוֹכֵל בְּיַחַד, לְקַיִם מַה שֶּׁנֶּאֱמַר
עַל מִצּוֹת וּמְרוֹרִים יֹאכְלֵהוּ:



שֶׁלֶחַן עוֹרֵד:

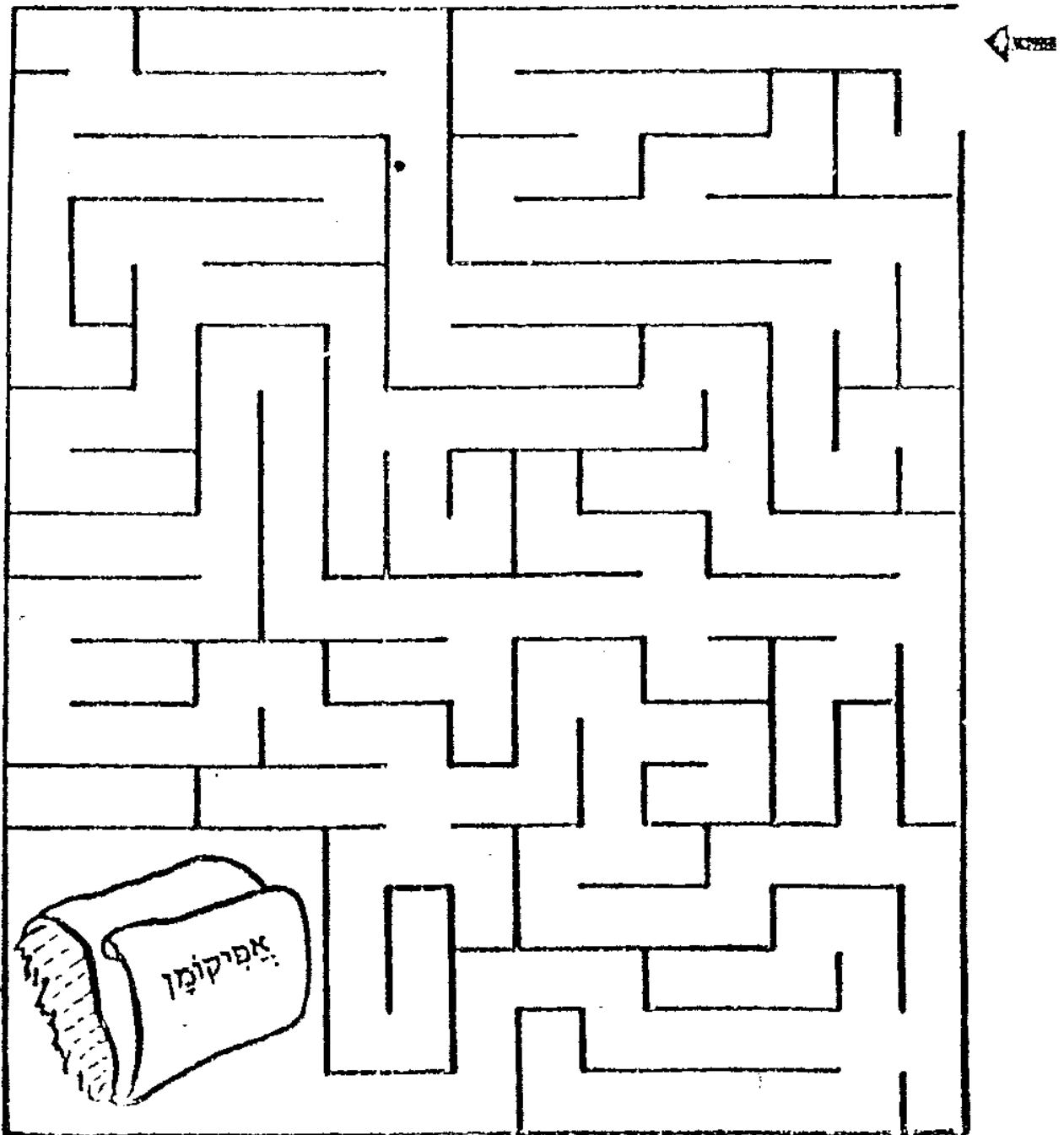


צֶפּוֹן



נְחַץ אֶת הָאֲפִיקוֹמוֹ

התחל על יד החץ ומצא נתיב שיוביל אותך לאפיקומו.



בְּרֹךְ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוּב יי אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן, הֵיִינוּ כְּחַלְמִים: אִזּוּ יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אִזּוּ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם, הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵיִינוּ שְׂמַחִים: שׁוֹבָה יי אֶת שְׁבִיתָנוּ, כְּאִפְיָקִים בְּנִגְבִּ: הַזְרָעִים כְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלֹּחַף יִלֵּךְ וּבָכָה, נִשְׂא מִשָּׁף הַזְרָע, בֵּא יִבֵּא בְּרִנָּה, נִשְׂא אֶלְמָתֵינוּ:

הַמִּזְמָן אוֹמֵר: רַבּוֹתֵי נְבָרְךָ (מִיר וְעֵלָן בְּעֲנֻטְשׁוֹן)
הַמְּסוּבִין עֹנִיךָ: יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם
הַמִּזְמָן אוֹמֵר: בְּרִשׁוֹת מְרִנָּן וְרַבֵּנָן וְרַבּוֹתֵי נְבָרְךָ (בַּעֲשֵׂרָה אֱלֹהֵינוּ)
שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹו.

הַמְּסוּבִין עֹנִיךָ: בְּרוּךְ (בַּעֲשֵׂרָה אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹו וּבִטְוֹבוֹ חֵיִינוּ.
וַחֲזוֹר הַמִּזְמָן: בְּרוּךְ (בַּעֲשֵׂרָה אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹו וּבִטְוֹבוֹ חֵיִינוּ.
יְחִיד אֵינוּ אוֹמֵר: בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ

בְּרוּךְ אֶתְּהָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַיּוֹן
אֶת הָעוֹלָם כָּלוֹ, בְּטוֹבוֹ, בְּחֵן בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים, הוּא נֹתֵן לָחֵם לְכָל בֶּשָׂר, כִּי
לְעוֹלָם חָסְדוֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל, תָּמִיד לֹא חָסַר
לָנוּ, וְאֵל יִחְסַר לָנוּ מִזֹּון לְעוֹלָם וָעַד. בַּעֲבוּר
שְׁמוֹ הַגְּדוֹל, כִּי הוּא אֵל זֶן וּמִפְרִנֵּס לְכָל,
וּמִטֵּיב לְכָל, וּמִכִּין מִזֹּון לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר
בָּרָא. ❖ בְּרוּךְ אֶתְּהָ יְהוָה, הַיּוֹן אֶת הַכֹּל.

(others – אַמֵּן.)

נוֹדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ
לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה.
וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,
וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ
בְּבִשְׁרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ
שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ,
וְעַל אֲכִילַת מְזֻזָּן שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרִנָּס אוֹתָנוּ
תָּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה.

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים
לָךְ, וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ
שְׁמֶךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּכַתּוּב, וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ, וּבִרְכַתְּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ, עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ.
❖ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזֻזָּן.

(others – אַמֵּן.)

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ,
וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ,
וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ רַעֲנוּ זִוְנָנוּ פְּרִנָּסָנוּ
וּכְלָלָנוּ וְהַרְוִיחָנוּ, וְהַרְוַח לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

מִהֲרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לֹא לִיְדֵי מִתַּנַּת בָּשָׂר וְדָם,
וְלֹא לִיְדֵי הַלְוָאָתָם, כִּי אִם לִיְדֵךְ הַמַּלְאָה
הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֲבָה, שְׁלֹא גִבוּשׁ
וְלֹא גִבְלִים לְעוֹלָם וָעֶד.

רְצָה וְהִחְלִיצֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וּבְמִצְוֹת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי הַשָּׁבֶת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ הַזֶּה, כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ, לְשָׁבֶת בּוֹ וְלַגּוֹחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת
רְצוֹנָה, וּבְרְצוֹנְךָ הִנִּיחַ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שְׁלֹא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן
וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ, וְהִרְאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן
עִירָךְ, וּבְבִגְדֵי יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשֶׁךָ, כִּי אַתָּה הוּא בֹעֵל
הַיְשׁוּעוֹת וּבֹעֵל הַנְּחָמוֹת.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיִּגִּיעַ, וַיִּרְאֶה
וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע, וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקוּדוֹנוֹ,
וְזָכוֹר אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכוֹר מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדֶךָ,
וְזָכוֹר יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשֶׁךָ, וְזָכוֹר כָּל עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד
וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת
הַזֶּה. זָכְרֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקוּדָנוּ בּוֹ
לְבָרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

❖ **וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה**
בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה
(בְּרַחֲמָיו) יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן. (אֲמֵן – others)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הָאֵל אֲבֵינוּ מַלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ
גּוֹאֲלֵנוּ יּוֹצְרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ
רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל,
שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטֵּיב, הוּא מְטִיב, הוּא
יִיטִיב לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ
לְעֵד, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ הַצֵּלָה
וְהַצִּלָּה, בְּרַכָּה וַיְשׁוּעָה נְחֻמָּה פְּרִנָּסָה
וְכִלְכִּלָּה ❖ וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב,
וּמְכַל טוֹב לְעוֹלָם אֵל יְחַסְּרֵנוּ. (אֲמֵן – others)

הַרְחֵמֵן הוּא יְמַלּוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֵד.

הַרְחֵמֵן הוּא יִתְבַּרֵךְ בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דוֹרִים,

וַיִּתְפָּאֵר בָּנוּ לְעֵד וּלְנֶצַח נְצָחִים,
וַיִּתְהַדָּר בָּנוּ לְעֵד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הַרְחַמֵּן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכַבּוּד.

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁבּוֹר עֲלֵנוּ מֵעַל צוֹאֲרֵנוּ,
וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית
הַזֶּה, וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֲכָלְנוּ עֲלָיו.

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא
זְכוּר לְטוֹב, וַיִּבְשֹׂר לָנוּ
בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.

A guest adds this prayer for his host.

יְהִי רְצוֹן שְׁלֵא יִבוֹשׁ וְלֹא יִכְלֵם בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה, לֹא בְּעוֹלָם
הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וַיִּצְלִיחַ בְּכָל נִכְסָיו, וַיְהִיו נִכְסָיו
מוֹצְלָחִים וְקָרוֹבִים לְעִיר, וְאֵל יִשְׁלוּט שְׁטֵן בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו, וְאֵל
יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו שׁוֹם דְּבַר חֲטָא וְהִרְהוּר עוֹן, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

Guests recite the following. Children at their parents' table include the words in parentheses:

הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרֵךְ אֶת
(אָבִי מוֹרִי) בְּעַל
הַבַּיִת הַזֶּה, וְאֶת (אִמִּי
מוֹרְתִי) בְּעַלֹת הַבַּיִת הַזֶּה,
אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת
זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.

At one's own table (include the words in parentheses that apply):

הַרְחַמֵּן הוּא
יְבָרֵךְ אוֹתִי
(וְאֶת אִשְׁתִּי
וְאֶת בְּעָלִי. וְאֶת
זֶרְעִי) וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר לִי.

אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּרְכוּ
אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכֹל מְכַל כָּל,
כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ כָּלְנוּ יַחַד בְּבִרְכַּה שְׁלֵמָה,
וְנֹאמֵר, אָמֵן.

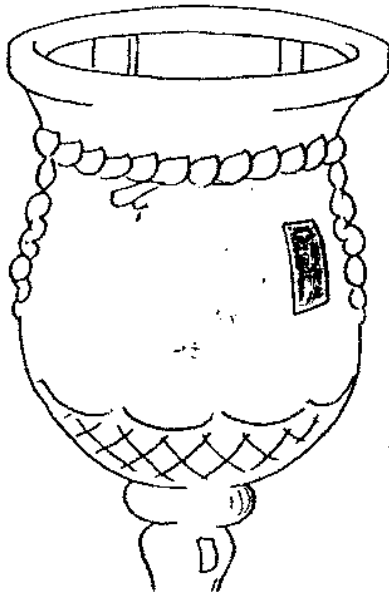
בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת,
שֶׁתִּהְיֶה לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם. וְנִשְׂא
בְּרִכָּה מֵאֵת יְהוָה, וְיִצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
וְנִמְצָא חֵן וְשִׂכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

לשבת: הַרְחֵמוּ, הוּא יִנְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׁכָלוּ שֶׁבֶת וְקִדְוֶשָׁה וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

הַרְחֵמוּ, הוּא יִנְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׁכָלוּ טוֹב לְיוֹם שְׁכָלוּ
אֲרוּךְ לְיוֹם שְׁצַדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרִאשֵׁיהֶם
וְנִהְיִים מְזִיזֵי הַשְּׂכִינָה וְיִהְיֶה חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם:

הַרְחֵמוּ הוּא יִזְכֵּנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא. [on regular days – מְגִדֹּל /

מְגִדֹּל] – on days Mussaf is said
יְשׁוּעוֹת מְלָכוֹ וְעִשָׂה
חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדָוִד וְלִזְרַעוֹ עַד עוֹלָם. עִשָׂה
שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל. וְנֹאמֵרוּ, אָמֵן.

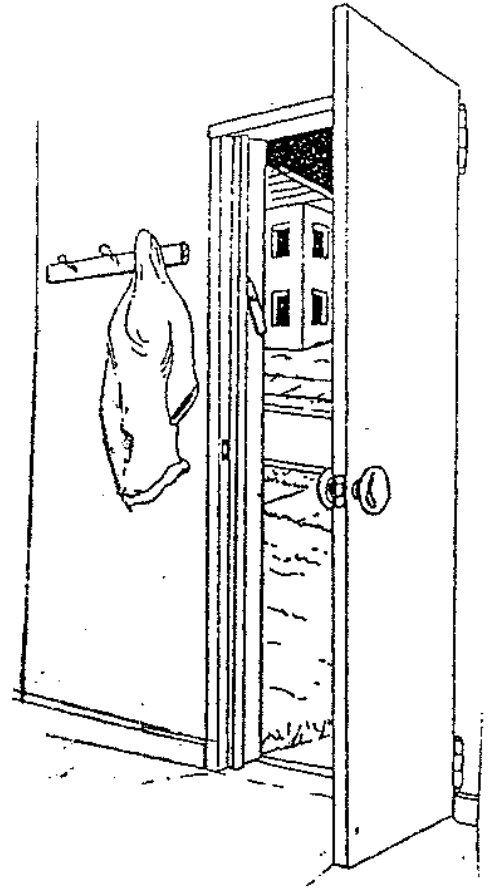


The cup is poured for Eliyahu, the door is opened and the following is said:



שְׂפֹךְ

חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ
וְעַל מַמְלָכוֹת
אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ
כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב
וְאֶת נְוֹהוּ הַשָּׁמַיִם.
שִׁפְךָ עֲלֵיהֶם וְעַמְּךָ
וְחֶרֶן אַפְּךָ יִשְׁיגֵם.
תִּרְדֹּף בְּאֵף וְתִשְׁמַדֵּם
מִתַּחַת שָׁמַיִם יי.



יִרְאוּ אֶת יְהוָה קְדָשָׁיו, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו.
 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ וְדָרְשׁוּ יְיָ לֹא יַחְסְרוּ
 כָּל טוֹב: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ וְהָיָה יְיָ
 מִבְּטַחוֹ: פֹּתַח אֶת יָדָהּ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי
 רְצוֹן: נַעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי וְלֹא רָאִיתִי
 צַדִּיק נֶעְזָב וְזָרְעוֹ מִבִּקְשׁ לֶחֶם יְיָ עֵז לְעַמּוֹ
 יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:



**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 בּוֹרֵא פְרִי הַגָּפֶן:**



כּוּמַן שְׁעַר אֱלֹהֵי הַלַּיְלָה

כּוּמַן

2



3
4
5

6

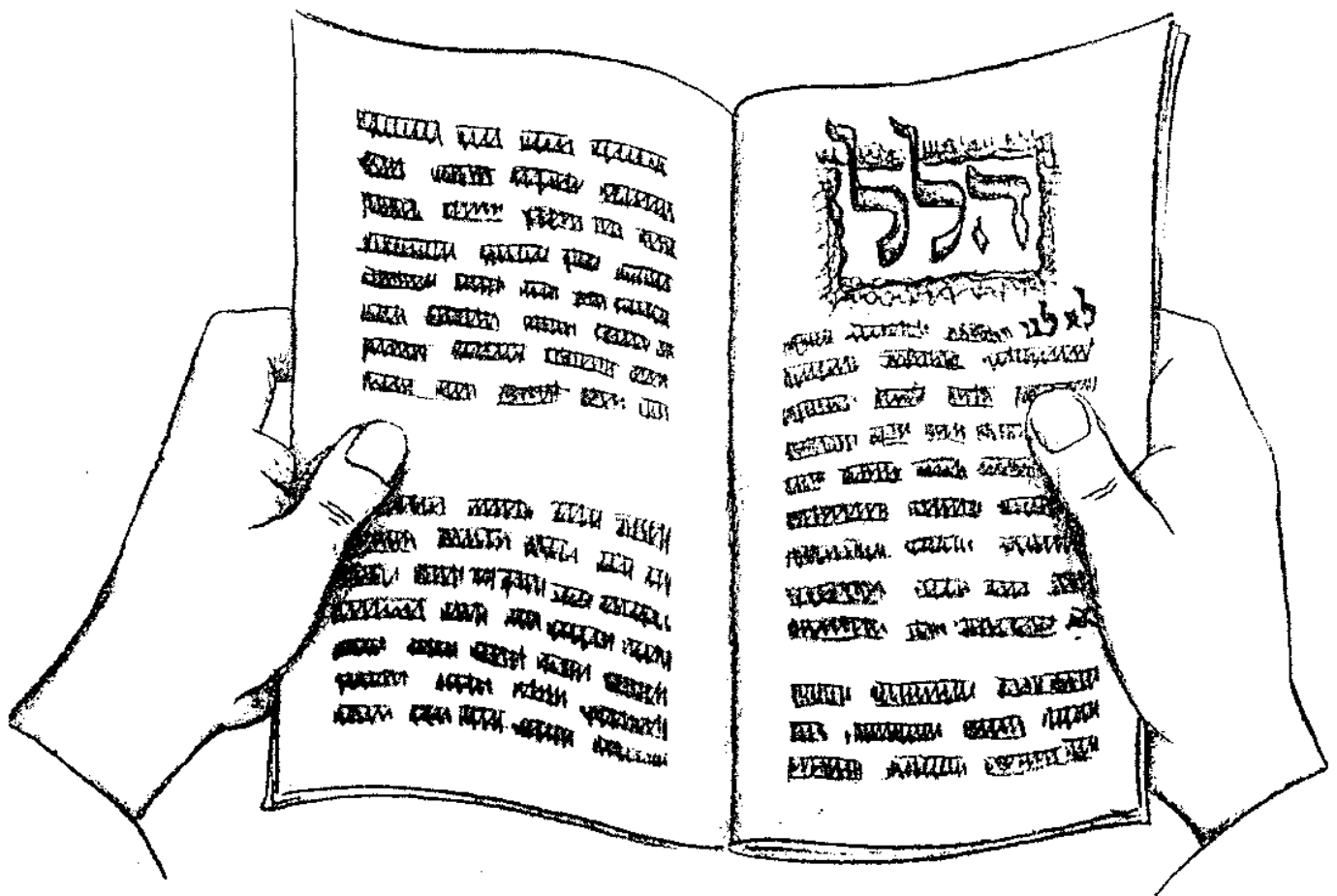
7

Complete the cup.

8 9

10

הלל



The following Brochah should be recited, and then the wine is drunk while leaning to the left. It is important to drink at least a majority of the cup to be able to say the after-brochah.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:



בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל
הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה
וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֹבָה שְׂרָצִית
וְהַנְּחֻלָּת לְאֲבוֹתֵינוּ לְאֹכֹל מִפְּרֵיהָ
וְלִשְׁבֹּעַ מִטּוֹבָה. רַחֵם נָא יי אֱלֹהֵינוּ עַל
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן
מְשֻׁכֵּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מְזֻבְחֶךָ וְעַל הַיְכָלְךָ
וּבֵינָה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׂמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ
וְנֹאכַל מִפְּרֵיהָ וְנִשְׁבַּע מִטּוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ
עָלֶיהָ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ. (בשבת וּרְצָה וְהִמְלִיצָנוּ
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה). וְשִׂמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת
הַזֶּה: כִּי יי טוֹב וַיִּמְטֵב לְכָל וְנוֹדָה לְךָ
עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן. בְּרוּךְ אַתָּה יי
עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן:

עומר. On the second night of פסח we start counting the

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
סְפִירַת הָעוֹמֵר

הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לְעוֹמֵר

אֲדִיר הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב.

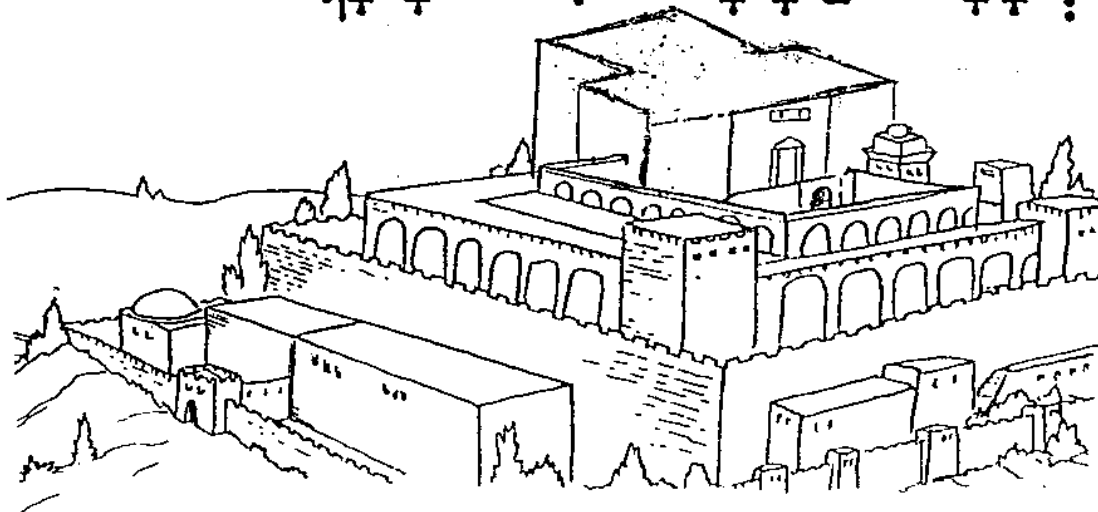
בְּמַהֲרָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב:

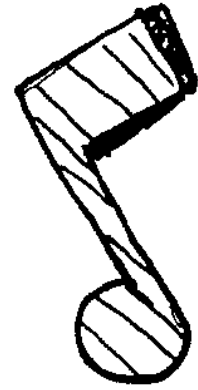
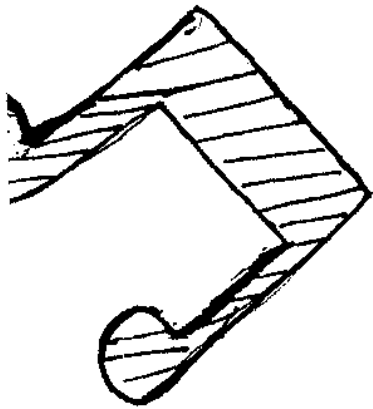
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בָּנָה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב:

נְרִיצָה

תַּחֲסֵל סְדוּר פְּסִיחַ בְּהַלְכָתוֹ, בְּכָל
מִשְׁפָּטוֹ וְדַחְקוֹתָיו. כִּי אֲשֶׁר זָכִינוּ לְסִדֵּר
אוֹתוֹ, בֵּין נִזְכָּה לַעֲשׂוֹתוֹ. זָךְ שׁוֹכֵן
מִעוֹנָה, קוֹמֵם קֹהֵל עֵדוּת מִי מְנָה.
בְּקָרוֹב נִהְלֵל נְטֵעֵי כִנָּה, פְּדוּיִם לְצִיּוֹן
בְּרִנָּה.

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם:





אֶחָד

מִי יוֹדֵעַ. אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ.
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ. שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁנַיִם לוּחוֹת הַבְּרִית.
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת.
שְׁנַיִם לוּחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ. אַרְבַּע אֲנִי יוֹדֵעַ. אַרְבַּע אִמּוֹת.
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנַיִם לוּחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבַשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ. חֲמִשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי
תּוֹרָה. אַרְבַּע אִמּוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנַיִם לוּחוֹת
הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ:



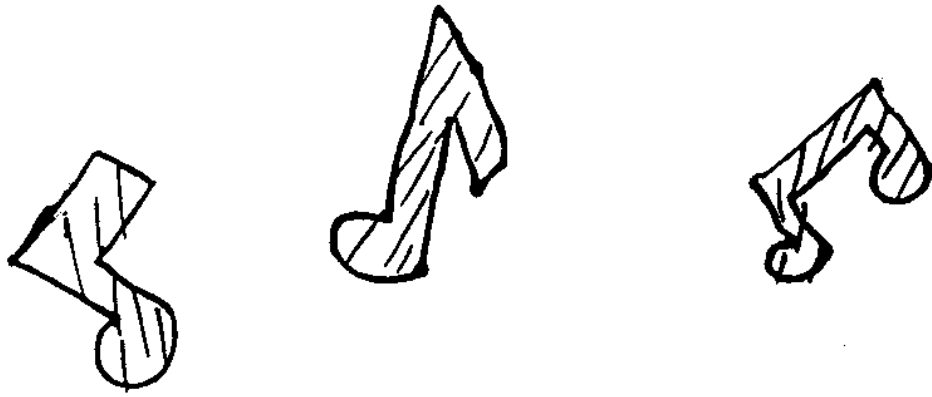
שָׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ. שָׁשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ. שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה.
חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת.
שְׁנֵי לוחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ. שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ. שִׁבְעָה יָמֵי
שִׁבְתָּא. שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה.
אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לוחוֹת הַבְּרִית.
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה יָמֵי
מִלָּה. שִׁבְעָה יָמֵי שִׁבְתָּא. שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה.
חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת.
שְׁנֵי לוחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

תִּשְׁעָה מִי יוֹדֵעַ. תִּשְׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ. תִּשְׁעָה יְרַחֵ
לֵידָה. שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה. שִׁבְעָה יָמֵי שִׁבְתָּא. שָׁשָׁה
סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת.
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לוחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבַשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

עֶשְׂרֵה מִי יוֹדֵעַ. עֶשְׂרֵה אֲנִי יוֹדֵעַ. עֶשְׂרֵה דְבָרֵי אֱלֹהִים
תִּשְׁעָה יְרַחֵ לֵידָה. שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה. שִׁבְעָה יָמֵי
שִׁבְתָּא. שָׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה.
אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לוחוֹת הַבְּרִית.
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבָאָרֶץ:



אֶחָד עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ. אֶחָד עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ. אֶחָד
עָשָׂר כּוֹכְבֵי־אֵל. עֶשְׂרֵה דְבָרֵי־אֵל. תְּשַׁעַה יְרַחֵי לֵידָה.
שְׁמוֹנֶה יָמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּתָא. שֵׁשָׁה סְדָרֵי
חֲמֻשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה
אָבוֹת. שְׁנֵי לוֹחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם
וּבְאָרֶץ:

שְׁנַיִם עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ. שְׁנַיִם עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁנַיִם
עָשָׂר שְׁבַטֵי־אֵל. אֶחָד עָשָׂר כּוֹכְבֵי־אֵל. עֶשְׂרֵה דְבָרֵי־אֵל.
תְּשַׁעַה יְרַחֵי לֵידָה. שְׁמוֹנֶה יָמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יָמֵי
שַׁבָּתָא. שֵׁשָׁה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה. חֲמֻשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה.
אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לוֹחוֹת הַבְּרִית.
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ:

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ.
שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מַדְּיָא. שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבַטֵי־אֵל. אֶחָד עָשָׂר
כּוֹכְבֵי־אֵל. עֶשְׂרֵה דְבָרֵי־אֵל. תְּשַׁעַה יְרַחֵי לֵידָה. שְׁמוֹנֶה
יָמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּתָא. שֵׁשָׁה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה.
חֲמֻשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת.
שְׁנֵי לוֹחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ:

Dear Parents,

The following material has been covered in class while preparing for תגהפסח. These questions are meant as a guideline, to familiarize you with the various concepts that we have emphasized.

- 1) What is the שבת before פסח called?
- 2) For how long can flour and water be together before it becomes חמץ?
- 3) When do we do בדיקת חמץ?
- 4) Who fasts on ערב פסח?
- 5) Why do we not eat מצה on ערב פסח?
- 6) What are the four names of פסח? Explain.
- 7) What is the Hebrew date of פסח?
- 8) What is the order of the סדר?
- 9) How many מצות are on the table?
- 10) What is on the סדר plate? Give reasons for each.
- 11) How many cups of wine do we drink?
- 12) What is קדש?
- 13) To which side do we lean?
- 14) What can be used for כרפס?
- 15) What ברכה is made?

- 16) יחַץ - What do we do?
- 17) Sing and translate עֲבָדִים הָיִינוּ, מִה נִשְׁתַּנֶּה.
- 18) Name the four sons.
- 19) Sing and translate וְהִיא שְׁעֵמֶדָה?
- 20) What do we do when we say the 10 מַכּוֹת?
- 21) What is דַּצ"ךְ עַד"שׁ בַּאֲח"ב?
- 22) Explain the three things רַבֵּן גַּמְלִיאֵל said.
- 23) What two בְּרָכוֹת are said during מוֹצֵיא מַצָּה?
- 24) What did רַבֵּי הֵלֵל do with the מַצָּה & מְרוֹר?
- 25) What is eaten during צַפּוֹן?
- 26) What are the first and last days of פֶּסַח called?
- 27) What are the middle days called?

חַג שֶׁמַּח

חג הפסח

לְחַג הַפֶּסַח יֵשׁ אַרְבַּעַה שְׁמוֹת:

_____ (1)

_____ (2)

_____ (3)

_____ (4)

אַרְבַּע לְשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּאוּלָּה:

_____ (1)

_____ (2)

_____ (3)

_____ (4)

אַרְבַּעַה בְּנִים

_____ (3)

_____ (4)

_____ (1)

_____ (2)

אמת או שקר?

- 1) On עֶרֶב פֶּסַח we eat מַצָּה. _____
- 2) We burn the חֲמֵץ in the morning of עֶרֶב פֶּסַח.

- 3) We are allowed to eat חֲמֵץ until אֵמָּה lights candles for יוֹם טוֹב.

- 4) The first and last two days of פֶּסַח are called חֹל הַמּוֹעֵד.

- 5) The ט"ז נִיסָן of חַג הַפֶּסַח is תְּאֲרִיךְ. _____
- 6) The חֲרוּסֵת is a piece of roasted meat to remind us of the פֶּסַח קֶרְבַּן. _____
- 7) When we wash our hands for נְרַחֵץ we do not say a בְּרָכָה.

- 8) During יַחַץ we break the middle מַצָּה. _____
- 9) The הַגְּדָה speaks about five sons. _____
- 10) We eat מַרּוֹר because the בְּנֵי יִשְׂרָאֵל had no time for their dough to rise. _____